

La Generalitat Valenciana imposa l'Alta Distinció a l'escriptor

Fuster, reconeixement pòstum

El president de la Generalitat Valenciana va atorgar el passat 21 de juliol el màxim guardó de la institució a l'assagista Joan Fuster a títol pòstum. L'acte, celebrat al Saló Daurat amb l'absència de la dreta, va congregar els amics i hereus de Joan Fuster.

En un acte celebrat al Saló Daurat del Palau de la Generalitat, el Govern valencià va concedir l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana a Joan Fuster "en atenció als evidents mèrits intel·lectuals que concorrien en aquest escriptor". A l'homenatge, celebrat justament un mes després de la mort de l'autor de *Causar-se d'esperar*, van assistir diversos consellers del Govern de la Gene-

ralitat; el delegat del Govern central, Francisco Granados; el president i vice-president de les Corts Valencianes, Antoni Garcia Miralles i Vicent Soler; la presidenta de la Diputació de València, Clementina Ródenas; alguns membres del Consell Valencià de Cultura, entre els quals hi havia Arcadi Garcia; uns quants amics, com ara Vicent Ventura i Enric Valor; i els marmessors de l'escriptor de Sueca, Josep Palàcios, Eliseu Climent, Max Cahner i Joaquim Maluquer, que han estat confir-

Diversos aspectes de l'homenatge.

VICENT A. JIMÉNEZ

Dalt, els marmessors: Palacios, Maluquer, Cahner i Climent. Baix, Joan Lerma deposita la medalla acreditativa de l'Alta Distinció de la Generalitat Valenciana. VICENT A. JIMENEZ

mats en les últimes voluntats testamentàries de Fuster.

Va encetar la sessió el conseller de Cultura, Educació i Ciència, Andreu López, a la conselleria del qual havien arribat uns centenars de cartes orquestrades protestant pel mínim acte d'homenatge institucional a la figura de Joan Fuster. López va destacar en el seu discurs el mèrit de l'autor, "un dels escriptors valencians amb una obra més extensa, més homogènia i de major qualitat", el qual va "traure de l'estat de pobresa i depauperació la nostra llengua". El conseller d'Administració Pública Emèrit Bono, acabada la intervenció de l'anterior, va llegir el decret pel qual se li atorgava l'Alta Distinció a Joan Fuster, "escriptor, poeta i assagista, valencià uni-

versal", destacant que "amb la seua àmplia obra escrita, fou un estímul fonamental de la nostra actual renaixença literària, cultural i social. Home allunyat de dogmatismes —continuava el text—, mestre de vida cívica i intel·lectual, professor emèrit, ens deixà un alt testimoni de cercador de la veritat, constructor de la raó i d'estima a la nostra terra. La seua producció literària i la seua exemplar trajectòria vital seran sempre una presència viva per a tot un poble".

L'HOME DEL 'PARLEM-NE'

El president Joan Lerma va tancar l'acte amb un parlament emotiu en el qual va lamentar la desaparició "d'un home que es reconeixia apassionat de la seua terra i que

la va defensar sempre, en els anys difícils, quan els valencians no comptàvem amb un govern propi, i després, en el marc de la convivència i el progrés".

"Joan Fuster —va assegurar el president de la Generalitat valenciana— ens ajudà als valencians a recuperar l'autoestima per mitjà de la reflexió sobre la nostra identitat i la nostra llengua inscrites en un context cultural ampli, més enllà de les limitacions d'un provincianisme que al capdavant ha vingut imposat en ocasions per circumstàncies externes".

"Guardarem en la memòria —va continuar— l'home que va fer del *parlem-ne* tota una concepció del món, que veia en el debat civilitzat, en la discussió dels punts de vista, l'única manera de fer brollar idees clares i positives, sense imposicions de ningú ni de res, com a pensador independent que no es va adscriure a cap moviment polític concret encara que va ser, per damunt de tot, amant del progrés i la llibertat, i encara tenia molt a dir en un moment històric com el que vivim".

I després de ressaltar la qualitat humana de l'escriptor va concloure que el millor homenatge que se li podia fer "és mantenir viu el seu pensament llegint els seus llibres, els seus articles: i ho farem amb plaer, perquè en ells el tornarem a trobar cada vegada que necessitem l'opinió d'un amic savi i irònic o l'orientació d'un intel·lectual fidel a l'amor de la seua terra i de la seua gent".

Acabat el discurs, Joan Lerma va depositar la medalla acreditativa sobre un coixí negre, al costat del qual figuraven el birret blau turquesa i els guants blancs del catedràtic.

E.T.